

Újváriné dr. Illés Mária "Tiszta Hangok" Vántus élete és műve című könyvének bemutatója

2015. december 07.

A Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karának főiskolai docense Újváriné dr. Illés Mária a 2015. november 24-én 17 órakor tartotta „Tiszta hangok” Vántus élete és műve című könyvének bemutatóját. Az esemény teltházias közönséget vonzott a Liszt Ferenc Kamaraterembe.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

(/site/upload/2015/12/illes_maria1.jpg)A Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karának főiskolai docense Újváriné dr. Illés Mária a 2015. november 24-én 17 órakor tartotta „Tiszta hangok” Vántus élete és műve című könyvének bemutatóját. Az esemény teltházias közönséget vonzott a Liszt Ferenc Kamaraterembe. A programot Prof. Dr. Tóth Péter dékán úr nyitotta meg, méltatva a megjelent könyv és a szerző tanári kutató-tevékenységének eredményeit. Hollós Máté, a Magyar Zeneszerzők Egyesületének elnöke vezette a beszélgetést, amelyben szót kapott Kiss Ernő, a Vántus István Társaság titkára és a család képviselőjében Vántus Rabán is. Ezek után Illés Mária rövid prezentációban mutatta be a könyvét, majd egy eddig valószínűleg soha meg nem szólalt, mutatós Vántus-művet játszott el Benedekfi István zongoraművész. A bemutató nagy sikerrel zárult.

A zenetudomány a klasszikusnak tekintett régi szerzők életművét már sokszorosan feldolgozta, így az új generációknak vagy új megközelítéseket kell találni, vagy új területeket kell feltárni kutatási tevékenységük során.

Mi a fő vezérelv, ami alapján napjainkban egy zenetörténész kutatási témát választ?

Sokféle oka lehet a témaválasztásnak, például elvégzendő munka, amire igény van a szakterület részéről, mégis talán legelső helyen az érdeklődés, a motiváció áll. Ma Magyarországon is nagyon szerteágazó témákban folynak kutatások, például még Johann Sebastian Bach kompozíciós módszeréről is. Természetesen a magyar zeneszerzők életművével, a magyarországi operajátszással stb. foglalkozni a tudományágnak szakmai kötelessége. Ezen belül első helyen áll a nagy múltú Liszt- és Bartók-kutatás, de intenzív kutatás folyik például Lajtha Lászlóról, Dohnányi Ernőről és más magyar szerzőkről is.

Mi alapján választotta Vántus István életművének kutatását?

Őszintén szólva nagyrészt praktikus oka volt a témaválasztásomnak: olyan témát kerestem, amihez az anyagok legnagyobb része Szegeden elérhető. Persze ez a szempont nem jelölte volna ki egyetlenként Vántus Istvánt, lett volna lehetőség más életművekkel is foglalkozni, és meg is tettem az első „köröket”: egy-egy publikáció erejéig foglalkoztam Figedy-Fichtner Sándor, illetve Vaszy Viktor szegedi tevékenységével, sőt akkor kollégám, Huszár Lajos művészetével is. Mindeközben végig vonzott a Vántus-téma, aminek nagyon nehezen adtam be a derekam. Vántus István tanárom volt ugyanis a szegedi zeneművészeti főiskolán, és tartottam attól, hogy ez a személyesség meggátol a kellő objektivitásban a munka során. Végül nem tehettem mást, kiválasztott magának a téma, és egy percig sem bántam meg.

Hogy viszonyult a kutatáshoz Vántus István családja?

Egy kutatónak sem kívánhatnék jobbat, az első perctől a segítőkészség, együttműködés jellemezte a hozzáállásukat. Jutka asszony szerencsére mindent megőrzött, nem csak kottákat, jegyzetanyagokat, hanem koncertmehívókat, levélvázlatokat is, és mindezt szép rendben tartva őrzi egykori közös otthonukban. Örömmel bocsátotta a rendelkezésemre a teljes hagyatékot, bármibe beletekinthettem. Az évek sora alatt mondhatom szinte barátok lettünk, „te mindent tudsz az életünkről” – szokta mondogatni.

Fel tudna idézni egy kedves emléket, történetet, amire szívesen emlékszik Vántus István volt növendékeként?

Nagyon emlékezetes számomra, hogy zongora főtárgy óráimra gyakran bejött Bódás Péter tanár úrral megvitatni egy-egy mű szerkezetét, az ütemek, súlyok, sőt hangok számából kiindulva. Mindent ugyan nem értettem, de lenyűgözött az a mélyértelmű „számháború”, amiben ezeken az alkalmakon részem volt a zongoraóra helyett.

A Vántus életmű kutatásában fontos állomás ez a könyv. Ön hogy látja a Vántus életmű rövid és hosszú távú jövőjét?

(/site/upload/2015/12/illes_maria_hollos_mate1.jpg)Nehéz megjósolni, hogy egy életmű milyen súllyal vesz részt a zenei élet jövőjében (persze magáról a zenei élet jövőjéről is kevés fogalmunk van). A recepciótörténet sokszor a ma legnagyobb kedvencként ismert művek esetében is nagyon kacskaringós, elég, ha a Vivaldi *Négy évszakra* gondolunk – amit a 19. század egyáltalán nem ismert –, vagy a „Pachelbel-kánonra”, ami manapság csonka formában terjed. Minden esetre a kor mércéjével mérve jól hangzó műveket írt Vántus, és erre a kezdetektől nagyon tudatosan törekedett is. Biztató a műveinek

továbbjártásáról, hogy a Vántus István Társaság kiemelt feladatának tekinti e darabok színpadon tartását, így egyelőre nem felejtődnek el. Fontos, hogy újabb zenészgenerációk is tanuljanak meg Vántus-műveket, így talán befolyásolhatjuk a – legalább rövid távú – jövőt is.

A kérdéshez tartozik persze a művek megőrzése és minél könnyebb hozzáférhetősége is. Ezzel kapcsolatban egy jelentős eseményről számolhatok be, amiről nem régeből kaptam én is hírt: a Zenetudományi Intézet 20-21. Századi Magyar Zenei Archívum és Kutatócsoport felvette azon szerzők sorába Vántus Istvánt, akiknek a kéziratait digitalizálják. A munka tavasszal fog megkezdődni, Dalos Anna vezetésével.

Térjünk vissza a frissen megjelent könyvre. Hogy haladtak a nyomdai munkálatok? Úgy hallottuk a bemutató napján száradt meg a festék a példányokon.

Valóban, utolsó perces munka volt, de éppen idejében elkészült a könyv, köszönhetően az Innovariant Nyomdának. A Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó adta ki a kötetet, gondos munkával készítve elő az anyagot. Sokat köszönhetek Széll Katalinnak, aki a szöveget gondozta, bámulatra máltó precizitással.

Milyen civil szervezetek, támogatók segítették munkáját?

A kutatás kezdetétől segített felkérésekkel, publikációs lehetőségek biztosításával a Vántus István Társaság, amelynek 2010-től vezetőségi tagja is vagyok. A könyv megírásának utolsó időszakában nagy segítségemre volt a Magyar Művészeti Akadémia Alkotói ösztöndíja. Ehhez nagyon szerencsésen kapcsolódott időben a Nemzeti Kulturális Alap könyvkiadói pályázata, amit az Szegedi Tudományegyetemen keresztül nyerhettem meg. Ez úton is köszönöm minden támogatómnak a segítségét.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Kövess minket!